

עב א מ"י מ"ו משפט
נר מצוה

נב:

מי שהוציא וזהו פרק רביעי עירובין

מסורת הש"ס

16 (לפני לה.) 8 (לפני לה.) 9 (לפני לה.) 10 (לפני לה.) 11 (לפני לה.) 12 (לפני לה.) 13 (לפני לה.) 14 (לפני לה.) 15 (לפני לה.) 16 (לפני לה.) 17 (לפני לה.) 18 (לפני לה.) 19 (לפני לה.) 20 (לפני לה.) 21 (לפני לה.) 22 (לפני לה.) 23 (לפני לה.) 24 (לפני לה.) 25 (לפני לה.) 26 (לפני לה.) 27 (לפני לה.) 28 (לפני לה.) 29 (לפני לה.) 30 (לפני לה.) 31 (לפני לה.) 32 (לפני לה.) 33 (לפני לה.) 34 (לפני לה.) 35 (לפני לה.) 36 (לפני לה.) 37 (לפני לה.) 38 (לפני לה.) 39 (לפני לה.) 40 (לפני לה.) 41 (לפני לה.) 42 (לפני לה.) 43 (לפני לה.) 44 (לפני לה.) 45 (לפני לה.) 46 (לפני לה.) 47 (לפני לה.) 48 (לפני לה.) 49 (לפני לה.) 50 (לפני לה.) 51 (לפני לה.) 52 (לפני לה.) 53 (לפני לה.) 54 (לפני לה.) 55 (לפני לה.) 56 (לפני לה.) 57 (לפני לה.) 58 (לפני לה.) 59 (לפני לה.) 60 (לפני לה.) 61 (לפני לה.) 62 (לפני לה.) 63 (לפני לה.) 64 (לפני לה.) 65 (לפני לה.) 66 (לפני לה.) 67 (לפני לה.) 68 (לפני לה.) 69 (לפני לה.) 70 (לפני לה.) 71 (לפני לה.) 72 (לפני לה.) 73 (לפני לה.) 74 (לפני לה.) 75 (לפני לה.) 76 (לפני לה.) 77 (לפני לה.) 78 (לפני לה.) 79 (לפני לה.) 80 (לפני לה.) 81 (לפני לה.) 82 (לפני לה.) 83 (לפני לה.) 84 (לפני לה.) 85 (לפני לה.) 86 (לפני לה.) 87 (לפני לה.) 88 (לפני לה.) 89 (לפני לה.) 90 (לפני לה.) 91 (לפני לה.) 92 (לפני לה.) 93 (לפני לה.) 94 (לפני לה.) 95 (לפני לה.) 96 (לפני לה.) 97 (לפני לה.) 98 (לפני לה.) 99 (לפני לה.) 100 (לפני לה.)

כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי. פירש הקונטרס דמאע"פ דייק דמשמע טדמוחוק מלקנות שניה ואם כן לא אמר אי נמי הכי דייק אי בעי תרמי דהחוק וגם אמירה אי"כ לומא הילכתא כרבי יהודה דבין לרב יוסף ובין לרבי יהודה בעי תרמי: **תנינא חדא זימנא.** דכל ספיקא לר"מ חמר גמל הוא ומתניתין נמי ספיקא הוא וקשה דמהיילא היכא הוילא שמעינן דהוי הכא ספק לרבי מאיר ואומר ר"י דפרין דהוה ליה למיתני כל שיכול וכו' וספק וממילא ידענא דהוי חמר גמל ומשני דה"ל דהיכא דודאי לא עירב כי הכא לא הוה חמר גמל דאפילו אם הוה חמר גמל מפרשין ספק אם חסוד בך עני כשאר כל בדרך אם לאו ולכן לא קנה עירוב דודאי עני אמרו שמערב בגליו במקום פלוני ולא בספק עני ודינו כודאי עשיר ויהיה ככני עירו קא משמע לן:

כי תניא הריא אבורד. שפילו לכה מלמו צמעה לא יכנס אמה אחת וימר ופ"ה לא נראה והא דלא קאמר כי תניא להטין אמה חוץ לתחום לא יכנס דמילתא דפשיטא נגליו דלן לן אלא חוץ לתחום אכל כלה למערה אילעין לאשמעינן: **הדרן עלך מי שהוציא וזהו פרק רביעי עירובין.** **ביצד מעברין פגום נכנס.** פי"ח ר"ח פגום נכנס בנין העשוי ענין שזקן כדלמרי' זוה נורד וסגדרין דף כ"ב: בני מפרמי' ויוני' משיצברו את פגמיהם ומיהו שזקן ממש אין מתעבר עם העיר כדמרינן בגמ' י"א: וגשרים

כמאן א"כרב יוסף ואליבא דר' יוסי בר יהודה לא כרבה ואליבא דר' יהודה: ר"מ אומר כל שיכול לערב בו: הא תנינא חדא זימנא ספיקא ר"מ ורבי יהודה אומרים הרי זה חמר גמל אומר רב ששת לא תימא מעמא דר"מ ספק עירב ספק לא עירב הוא דהוי חמר גמל אבל ודאי לא עירב לא הוי חמר גמל אלא אפילו ודאי לא עירב הוי חמר גמל דהא הכא ודאי לא עירב וקא הוי חמר גמל: **מתני' ימי שיצא חוץ לתחום אפילו אמה אחת לא יכנס** ר"א אומר שתיים יכנס שלש לא יכנס: **גמ' א"ר חנינא רגלו אחת בתוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום לא יכנס דכתיב ויאם תשיב משבת רגלך רגלך כתיב והתניא רגלו אחת בתוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום יכנס הא בני אחרים היא דתניא אחרים אומרים למקום שרובו הוא ינוקר איכא דאמרי' אומר ר' חנינא רגלו אחת בתוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום יכנס דכתיב אם תשיב משבת רגלך רגלך קרינן והתניא לא יכנס הוא דאמר כאחרים דתניא למקום שרובו הוא ינוקר: ר"א אומר שתיים יכנס שלש לא יכנס: והתניא ר"א אומר אחת יכנס שתיים לא יכנס לא קשיא הא דעקר חדא וקם אתרתי הא דעקר תרתי וקם אתלת והתניא ר"א אומר אפילו אמה אחת לא יכנס כי תניא הריא למורד י"הרנן ולמורד שאמרו נותנין לו אלפים אמה אפילו אמה אחת לא יכנס ר"ש אומר אפילו חמש עשרה אמות יכנס שאין המשוחות מוציין את המדות מפני הטועין: **גמ' תנא מפני טועי המערה:****

הדרן עלך מי שהוציא וזהו פרק רביעי עירובין. **ביצד מעברין פגום נכנס.** פי"ח ר"ח פגום נכנס בנין העשוי ענין שזקן כדלמרי' זוה נורד וסגדרין דף כ"ב: בני מפרמי' ויוני' משיצברו את פגמיהם ומיהו שזקן ממש אין מתעבר עם העיר כדמרינן בגמ' י"א: וגשרים

כמאן א"כרב יוסף ואליבא דר' יוסי בר יהודה לא כרבה ואליבא דר' יהודה: ר"מ אומר כל שיכול לערב בו: הא תנינא חדא זימנא ספיקא ר"מ ורבי יהודה אומרים הרי זה חמר גמל אומר רב ששת לא תימא מעמא דר"מ ספק עירב ספק לא עירב הוא דהוי חמר גמל אבל ודאי לא עירב לא הוי חמר גמל אלא אפילו ודאי לא עירב הוי חמר גמל דהא הכא ודאי לא עירב וקא הוי חמר גמל: **מתני' ימי שיצא חוץ לתחום אפילו אמה אחת לא יכנס** ר"א אומר שתיים יכנס שלש לא יכנס: **גמ' א"ר חנינא רגלו אחת בתוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום לא יכנס דכתיב ויאם תשיב משבת רגלך רגלך כתיב והתניא רגלו אחת בתוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום יכנס הא בני אחרים היא דתניא אחרים אומרים למקום שרובו הוא ינוקר איכא דאמרי' אומר ר' חנינא רגלו אחת בתוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום יכנס דכתיב אם תשיב משבת רגלך רגלך קרינן והתניא לא יכנס הוא דאמר כאחרים דתניא למקום שרובו הוא ינוקר: ר"א אומר שתיים יכנס שלש לא יכנס: והתניא ר"א אומר אחת יכנס שתיים לא יכנס לא קשיא הא דעקר חדא וקם אתרתי הא דעקר תרתי וקם אתלת והתניא ר"א אומר אפילו אמה אחת לא יכנס כי תניא הריא למורד י"הרנן ולמורד שאמרו נותנין לו אלפים אמה אפילו אמה אחת לא יכנס ר"ש אומר אפילו חמש עשרה אמות יכנס שאין המשוחות מוציין את המדות מפני הטועין: **גמ' תנא מפני טועי המערה:****

הדרן עלך מי שהוציא וזהו פרק רביעי עירובין

ביצד מעברין את הערים בית נכנס בית יוצא פגום נכנס ויוצא הו' שם גדודיות גבוהות עשרה טפחים

ר' יהודה היא: **מתני' מי שילא חוץ לתחום.** צמוד ומדעת שלא לשם מזה: **שמי יכנס.** משום הצלעת תחומין כדלמרינן דמרינן (לעיל דף מה.) ר' אליעזר לטעמיה דלמר [ש] והוא כאלמנען: **גמ' ה"ג הא בני אחרים היא: למקום שרובו שם הוא נוקר.** ורובו בתוך התחום הוא: **נוקר.** כלומר צר רובו שדין ליה וכיון דלא הוילא רגלו אחת חוץ לתחום עדיין רובו בתוך התחום הילכך יכנס: **הוא דלמר.** ר' חנינא: **מפני דעקר חדא.** שילא מן האחת ועומד בשניה והכי קאמר אס בשמים עומד יכנס ובריתא דקמי' שמים לא יכנס שילא מכל השמים: **למורד.** שחשכה לו ואמר שניתי במקומי ומודד אלפים פסיעות צניעות אולי יכנס לתחום: העיר וכלו אלפים שלו אמה אחת חוץ לתחום לא יכנס שאפילו האלפים מולכות אותו ולתובי אינו מותר ללאת מאלפים דתנן ולמורד שאמרו נותנין לו אלפים אפילו סוף מדתו כלה צמעה לא יהלך להלן מאלפים דכיון שמדד אלפים לנד מקום שניתחו סהן ארבע אינו יכול לעבור חוץ לאלפים: **מתני' מי שהשחין.** שהוא כל בדרך ומשכה לו חוץ לתחום: **אפילו חמש עשרה אמה בו.** לאו דדוקא ט"ו אמה: **המשוחות.** מודדי התחומין לעיריות ועושין סימן לתוך: **התחום: אינן מניין אס המדות.** להניב הקימן כסוף אלפים אלא כונסין אותן: **לתוך אלפים: מפני הטועין.** מפני טועי המדה שאין מניין את הקימן ופעמים הולצין להלן ממנו וחוזרין ואלו אדעמייהו. ל"א ולא שמעתי דדוקא ט"ו נקט וטועי המדה הן המשוחות הקובעין התחומין ואמרינן לקמן ככ"ד מעברין דף ט"ו: אין מודדין אלא כחבל של חמשים אמה ארבעים חגלים שם לאלפים וכל חבל וחבל מתמעט שני אחזות שזה תופס מכאן וזה תופס מכאן והאחיהו טפח וחצי אצבע הרי פי טפחים ומ' אצבעות העולין ליו"ד טפחים הרי טפחים שכן חמש עשרה אמות:

הדרן עלך מי שהוציא וזהו פרק רביעי עירובין

ביצד מעברין. מפרש בגמרא [ג.] לשון אשה עוברה דתן לקמין: הנותן עירובו צמעה של עיר אלתא יש עירוב לעיר ומפרש השתא כיצד יש לה עירוב: **בית נכנס ובית יוצא או פגום נכנס ופגום יוצא או היו גדודיות כו' מולצין המדה כנגדו.** כלומר כשנא לצ"ן סימן תחום העיר וכל למודד אלפים חוזה לה אם היה מחליטה שור א"כר שאינה חומה חלקה אלא במים סמוכין ומחוזרין ויש בית נכנס לתוך העיר יותר מחזירי ונראית כניסתה פגומה מבחון ויש בית בולט ויוצא לתוך יותר מחזירי או פגום נכנס או פגום יוצא שהיה עיר מוקפת חומה ויש מגדלין עגולין בולטין בחומה פעמים שגולטין בחוץ או שהיו שם לאחת הקרנות של עיר גדודיות שכרי חומה של חרבות במים וישן בחוץ שנעיס אמה ושירים לעיר כדמפרש לקמין: 16

כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי. פירש הקונטרס דמאע"פ דייק דמשמע טדמוחוק מלקנות שניה ואם כן לא אמר אי נמי הכי דייק אי בעי תרמי דהחוק וגם אמירה אי"כ לומא הילכתא כרבי יהודה דבין לרב יוסף ובין לרבי יהודה בעי תרמי: **תנינא חדא זימנא.** דכל ספיקא לר"מ חמר גמל הוא ומתניתין נמי ספיקא הוא וקשה דמהיילא היכא הוילא שמעינן דהוי הכא ספק לרבי מאיר ואומר ר"י דפרין דהוה ליה למיתני כל שיכול וכו' וספק וממילא ידענא דהוי חמר גמל ומשני דה"ל דהיכא דודאי לא עירב כי הכא לא הוה חמר גמל דאפילו אם הוה חמר גמל מפרשין ספק אם חסוד בך עני כשאר כל בדרך אם לאו ולכן לא קנה עירוב דודאי עני אמרו שמערב בגליו במקום פלוני ולא בספק עני ודינו כודאי עשיר ויהיה ככני עירו קא משמע לן:

כי תניא הריא אבורד. שפילו לכה מלמו צמעה לא יכנס אמה אחת וימר ופ"ה לא נראה והא דלא קאמר כי תניא להטין אמה חוץ לתחום לא יכנס דמילתא דפשיטא נגליו דלן לן אלא חוץ לתחום אכל כלה למערה אילעין לאשמעינן: **הדרן עלך מי שהוציא וזהו פרק רביעי עירובין.** **ביצד מעברין פגום נכנס.** פי"ח ר"ח פגום נכנס בנין העשוי ענין שזקן כדלמרי' זוה נורד וסגדרין דף כ"ב: בני מפרמי' ויוני' משיצברו את פגמיהם ומיהו שזקן ממש אין מתעבר עם העיר כדמרינן בגמ' י"א: וגשרים

כמאן א"כרב יוסף ואליבא דר' יוסי בר יהודה לא כרבה ואליבא דר' יהודה: ר"מ אומר כל שיכול לערב בו: הא תנינא חדא זימנא ספיקא ר"מ ורבי יהודה אומרים הרי זה חמר גמל אומר רב ששת לא תימא מעמא דר"מ ספק עירב ספק לא עירב הוא דהוי חמר גמל אבל ודאי לא עירב לא הוי חמר גמל אלא אפילו ודאי לא עירב הוי חמר גמל דהא הכא ודאי לא עירב וקא הוי חמר גמל: **מתני' ימי שיצא חוץ לתחום אפילו אמה אחת לא יכנס** ר"א אומר שתיים יכנס שלש לא יכנס: **גמ' א"ר חנינא רגלו אחת בתוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום לא יכנס דכתיב ויאם תשיב משבת רגלך רגלך כתיב והתניא רגלו אחת בתוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום יכנס הא בני אחרים היא דתניא אחרים אומרים למקום שרובו הוא ינוקר איכא דאמרי' אומר ר' חנינא רגלו אחת בתוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום יכנס דכתיב אם תשיב משבת רגלך רגלך קרינן והתניא לא יכנס הוא דאמר כאחרים דתניא למקום שרובו הוא ינוקר: ר"א אומר שתיים יכנס שלש לא יכנס: והתניא ר"א אומר אחת יכנס שתיים לא יכנס לא קשיא הא דעקר חדא וקם אתרתי הא דעקר תרתי וקם אתלת והתניא ר"א אומר אפילו אמה אחת לא יכנס כי תניא הריא למורד י"הרנן ולמורד שאמרו נותנין לו אלפים אמה אפילו אמה אחת לא יכנס ר"ש אומר אפילו חמש עשרה אמות יכנס שאין המשוחות מוציין את המדות מפני הטועין: **גמ' תנא מפני טועי המערה:****

הדרן עלך מי שהוציא וזהו פרק רביעי עירובין. **ביצד מעברין פגום נכנס.** פי"ח ר"ח פגום נכנס בנין העשוי ענין שזקן כדלמרי' זוה נורד וסגדרין דף כ"ב: בני מפרמי' ויוני' משיצברו את פגמיהם ומיהו שזקן ממש אין מתעבר עם העיר כדמרינן בגמ' י"א: וגשרים

כמאן א"כרב יוסף ואליבא דר' יוסי בר יהודה לא כרבה ואליבא דר' יהודה: ר"מ אומר כל שיכול לערב בו: הא תנינא חדא זימנא ספיקא ר"מ ורבי יהודה אומרים הרי זה חמר גמל אומר רב ששת לא תימא מעמא דר"מ ספק עירב ספק לא עירב הוא דהוי חמר גמל אבל ודאי לא עירב לא הוי חמר גמל אלא אפילו ודאי לא עירב הוי חמר גמל דהא הכא ודאי לא עירב וקא הוי חמר גמל: **מתני' ימי שיצא חוץ לתחום אפילו אמה אחת לא יכנס** ר"א אומר שתיים יכנס שלש לא יכנס: **גמ' א"ר חנינא רגלו אחת בתוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום לא יכנס דכתיב ויאם תשיב משבת רגלך רגלך כתיב והתניא רגלו אחת בתוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום יכנס הא בני אחרים היא דתניא אחרים אומרים למקום שרובו הוא ינוקר איכא דאמרי' אומר ר' חנינא רגלו אחת בתוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום יכנס דכתיב אם תשיב משבת רגלך רגלך קרינן והתניא לא יכנס הוא דאמר כאחרים דתניא למקום שרובו הוא ינוקר: ר"א אומר שתיים יכנס שלש לא יכנס: והתניא ר"א אומר אחת יכנס שתיים לא יכנס לא קשיא הא דעקר חדא וקם אתרתי הא דעקר תרתי וקם אתלת והתניא ר"א אומר אפילו אמה אחת לא יכנס כי תניא הריא למורד י"הרנן ולמורד שאמרו נותנין לו אלפים אמה אפילו אמה אחת לא יכנס ר"ש אומר אפילו חמש עשרה אמות יכנס שאין המשוחות מוציין את המדות מפני הטועין: **גמ' תנא מפני טועי המערה:****

הדרן עלך מי שהוציא וזהו פרק רביעי עירובין

ביצד מעברין את הערים בית נכנס בית יוצא פגום נכנס ויוצא הו' שם גדודיות גבוהות עשרה טפחים

ר' יהודה היא: **מתני' מי שילא חוץ לתחום.** צמוד ומדעת שלא לשם מזה: **שמי יכנס.** משום הצלעת תחומין כדלמרינן דמרינן (לעיל דף מה.) ר' אליעזר לטעמיה דלמר [ש] והוא כאלמנען: **גמ' ה"ג הא בני אחרים היא: למקום שרובו שם הוא נוקר.** ורובו בתוך התחום הוא: **נוקר.** כלומר צר רובו שדין ליה וכיון דלא הוילא רגלו אחת חוץ לתחום עדיין רובו בתוך התחום הילכך יכנס: **הוא דלמר.** ר' חנינא: **מפני דעקר חדא.** שילא מן האחת ועומד בשניה והכי קאמר אס בשמים עומד יכנס ובריתא דקמי' שמים לא יכנס שילא מכל השמים: **למורד.** שחשכה לו ואמר שניתי במקומי ומודד אלפים פסיעות צניעות אולי יכנס לתחום: העיר וכלו אלפים שלו אמה אחת חוץ לתחום לא יכנס שאפילו האלפים מולכות אותו ולתובי אינו מותר ללאת מאלפים דתנן ולמורד שאמרו נותנין לו אלפים אפילו סוף מדתו כלה צמעה לא יהלך להלן מאלפים דכיון שמדד אלפים לנד מקום שניתחו סהן ארבע אינו יכול לעבור חוץ לאלפים: **מתני' מי שהשחין.** שהוא כל בדרך ומשכה לו חוץ לתחום: **אפילו חמש עשרה אמה בו.** לאו דדוקא ט"ו אמה: **המשוחות.** מודדי התחומין לעיריות ועושין סימן לתוך: **התחום: אינן מניין אס המדות.** להניב הקימן כסוף אלפים אלא כונסין אותן: **לתוך אלפים: מפני הטועין.** מפני טועי המדה שאין מניין את הקימן ופעמים הולצין להלן ממנו וחוזרין ואלו אדעמייהו. ל"א ולא שמעתי דדוקא ט"ו נקט וטועי המדה הן המשוחות הקובעין התחומין ואמרינן לקמן ככ"ד מעברין דף ט"ו: אין מודדין אלא כחבל של חמשים אמה ארבעים חגלים שם לאלפים וכל חבל וחבל מתמעט שני אחזות שזה תופס מכאן וזה תופס מכאן והאחיהו טפח וחצי אצבע הרי פי טפחים ומ' אצבעות העולין ליו"ד טפחים הרי טפחים שכן חמש עשרה אמות:

הדרן עלך מי שהוציא וזהו פרק רביעי עירובין

ביצד מעברין. מפרש בגמרא [ג.] לשון אשה עוברה דתן לקמין: הנותן עירובו צמעה של עיר אלתא יש עירוב לעיר ומפרש השתא כיצד יש לה עירוב: **בית נכנס ובית יוצא או פגום נכנס ופגום יוצא או היו גדודיות כו' מולצין המדה כנגדו.** כלומר כשנא לצ"ן סימן תחום העיר וכל למודד אלפים חוזה לה אם היה מחליטה שור א"כר שאינה חומה חלקה אלא במים סמוכין ומחוזרין ויש בית נכנס לתוך העיר יותר מחזירי ונראית כניסתה פגומה מבחון ויש בית בולט ויוצא לתוך יותר מחזירי או פגום נכנס או פגום יוצא שהיה עיר מוקפת חומה ויש מגדלין עגולין בולטין בחוץ או שהיו שם לאחת הקרנות של עיר גדודיות שכרי חומה של חרבות במים וישן בחוץ שנעיס אמה ושירים לעיר כדמפרש לקמין: 16

תורה אור השלם

1. אם קשיב משבת רגלך עשות הפצור ביום קדשי הקוראן לשבת עבד לקדושו יי מבדד וברדתו מעשות דרכי' ממוצא הפצור ודבר דבר: ישעיהו נח יג

מוסף רש"י

הרי זה חמר גמל. והמפקח לו אי קני ליה כי עירוב והכל יחי ציבו ומכאן כי לו אלפים אמה לכל רוח והספיד אלפים שחטבו בתי ואלה. או שמה לו קנה עירוב ומכאן כי לו אלפים לכל רוח ולכל קנה לעבר עירובו ואלו עירובו ספק זה ואחר לכן אלא אלפים אמה ענין ביתו לעירובו. דממה נפשך בדרך שמתה. אלפים שחטבו ואלו לך דמלא אל קנה עירוב ומכאן ואלך נמי לא דמלא קנה עירוב. ומלא זה חסוד כלן לכן חוה משני לאלף. כלום מהכנה חומר ובגמל. שהמורד הולך לפניו וזה מהכנה. והגמל הוא משך ואלך לפעם לפניו ולחריזי (רש"י דה.) ר"א אומר שתיים יכנס. ר' אליעזר לטעמיה דלמר דמתני' (לעיל מה.) כי ד' אמות שנתנו חכמים יוצא חוץ לתחום דהוא כאלמנען. שיש לו לכל יצויו כי אמות ולפיכך יוצא כי אמות חוץ לתחום. פי"ח רבי אהוסי' דנזיקין לו בתחומי סבירא ליה לר' אליעזר דמתאן דמזילען דמתמיה דמו ומורד יכנס יצויו ומ' אפילו סוף מדתו כלה צמעה. שיש בה דירין. שאינו נכנס להלן מתחתו כלום. דלמה ט"ו. מפני טועי המדה. שמה ישנו כה חלק מקלצין אמה. ומלא שיעדין התחום לא הגיע ומ' שהשחין לו חוץ לתחום ככל נכנס לתוך אלפים ע"ז אמות. ל"א מפני הטועין ששמחין ויוצאן וחוזרין ומכאן לפיך מקלצין המודדין את התחום הסימן ומכאן בחוץ התחום. שאלו יא לא עבר אפילו. וקמ"ו ק"ו.

הדרן עלך מי שהוציא וזהו פרק רביעי עירובין